

L'Avenç.

Num sol 4 ctos. / Periòdich catalanista / Suscripció - Anual - 2.00?

Cants del Rosselló.

Cumplint la prometença que ferem a nostres lectors públics, las cançons més populars del Rosselló. La més coneguda es la de Montanyas regaladas, de la qual ne coneixem duas versions. La primera es com segueix:

Montanyas regaladas
son las del Canigó,
que tot l'estiu floreixen,
primavera y tardor.
Daume l'amor, minyona,
daume lo vostre amor,
daume l'amor, minyona
consuelo del meu cor.

tardor y primavera
en tot temps hi ha flor;
y floreixen las rosas,

daulls de tot color.

Daume l'amor, etc.

Hi ha una donzelleta
que'm te robat lo cor;
es ben feta de talla,
primadeta de cos.

Daume l'amor, etc.

Mirau que la compara
à neu del Canigó;
mirau vos hi la cara,
blanca es com un cotó.
Daume l'amor, etc.

Hi las dents boniques,
la boca de pinyó,
las cellas ramadetas,
l'ull negre y matador.
Daume l'amor, minyona,
daume lo vostre amor,
daume l'amor, minyona,
consuelo del meu cor.

Una altra versió conceixim
de las Montanyas regalada-
das, que a pesar de ser més bo-
na que l'altra no es de molt
tan popular.

Montanyas regaladas
don las del lanigó,
coronadas de plata
y vestidas de flors.

Adieu, adieu montanya
honor del Rosselló!
adieu, nina carida,
hermosa Alionor!

Le comte Guillem mana,
així com Déu ho vol,
que creu y llansa prenga
y'l reguereca als sants llochs.

Ay! quina desventura
abandonar d'un colp,
aixa montanya alegre
y las mias amors!

Et quina part que vafa
may perdre lo recort

del lloch de ma naixensa
lo més placent del mon.

¿Ahont se trobaria
jovent tan desinvelt,
ballas tan graciosas,
una altra Alionor?

Las flechas sarrahinas
no m'espantau! no! no!
los torment de l'ausencia
si, que'm daran la mort.

Patri d'aquestas serras,
sant Martí gloriós,
aleansiame esperansas
y consolacions.

Mès ay! à ma pregaria
lo bon sant ja respon...
me conforta y anima
à partir de bon cor.

Et ploris més, mimyona,
al meu retorn, l'amor
nos lligarà per sempre
ab cadenas de flors.

Vens aquí ara la cançó del
Pardal:

Una cançoneta nova
vos cantaré
del Pardal quan se cotrava
sò'l taronger.

Lo Pardal quan se cotrava
feya remor,
per veurer si'l sentiria
lo seu amor.

Lo seu amor és dins cambra
que no'n sent res,
sinó lo motxo de casa
lo traginer.

De la finestra més alta
li'n va parlar:
« la sonze horas son sonadas »
veste à cotrar ».

— « Jo no cotpi pas encara
vany de canvi,
so fet una prometercia
à sant Magi. »

Guan à san Magi un ser,
va suplicar
que pogues torrà en sas terras
per festujar.

Tres galanas que tenia
eis auçellet,
Mariana, Petronilla,
Isabelet.

Eixa cançoneta nova
qui treu l'ha?
es un jove de la plana,
Gentil Roma.

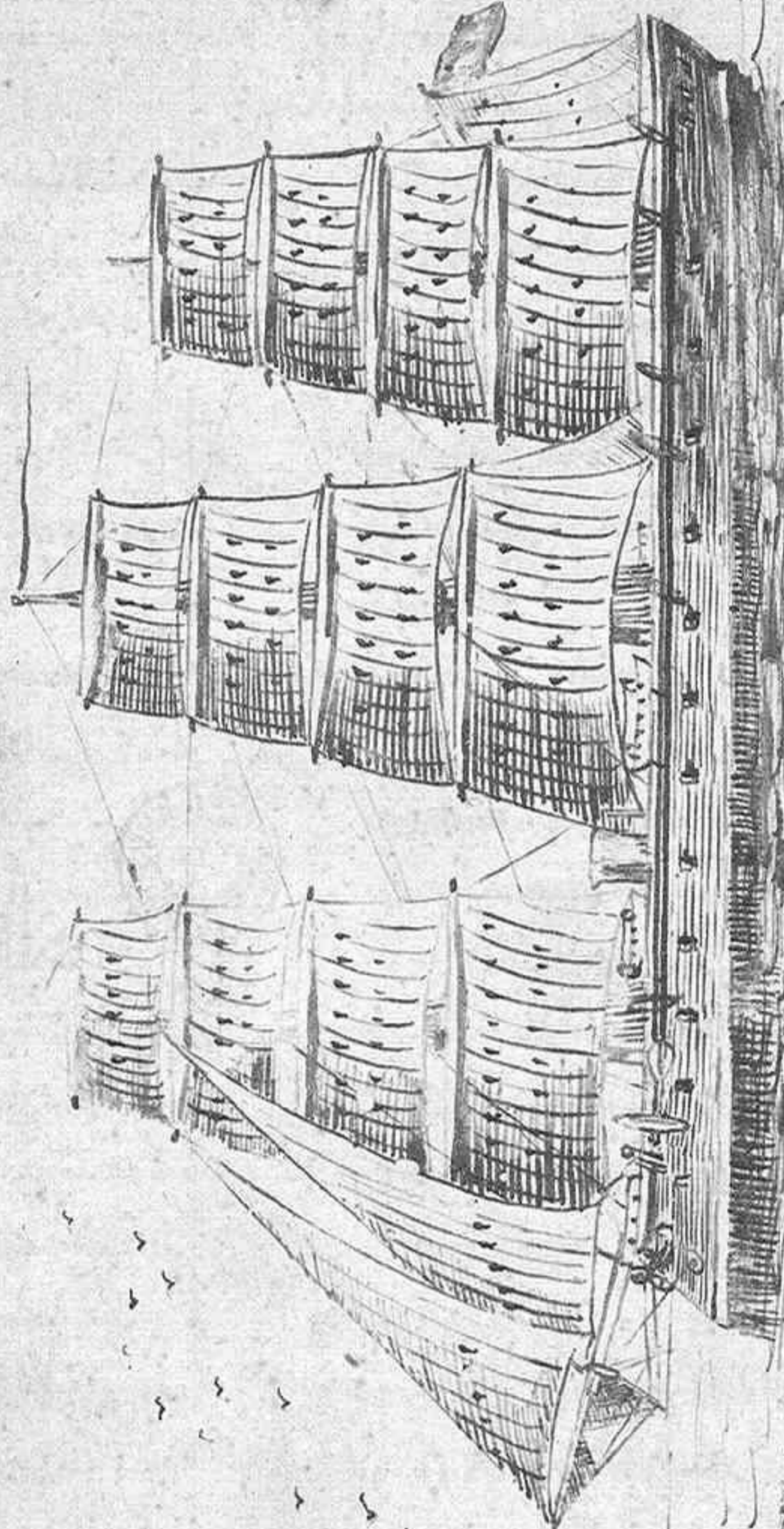
Advertencia.

Lo número vinent, últim de
la sursèrie, servirà per despe-
dirnos de nostres lectors.

Lo motiu de nostra resolució
es practicar notables millor-
ras en nostra publicació.

Cruvellà Baixos. Barrià

Marina

Dibujos de D. A. Novante.